

Професионалисти

Желязко Домбашов е доволен от „броенето на пилците“

„Аз мисля на глас пред учениците...“

Годишно два пъти учителят - математик в ПМГ „Васил Левски“ - Смолян, кв. Райково, „брои пилците...“ - след изпита в специализираните училища с прием на седмокласници и в края на кандидат-студентската кампания. Тогава телефонът зазвънява като на празник - вкупом ученически и родителски гласове му благодарят за помощта.

Желязко Домбашов

А г-н Домбашов скромно приема щедрите поздравления, смятайки ги като естествен и логичен финал на изнурителните му професионални усилия и човешка почитеност. Той с математическа точност предопределя успеха на младите хора.

„ВЪЛШЕБНИЯТ ЖЕ-

ЗЪЛ“ се нарича задълбочената, последователна, системна работа, всеки божи ден. Формулата звучи твърде познато, но реализирането ѝ не е по волята на всеки ученик. Само тези, които от първия учебен ден разбират „кода“ на Домбашов, имат шансове да пожънат добри плодове. А той е от ясен по-ясен - търсене на най-рационалните решения. „Аз мисля на глас пред учениците, разсъждавайки върху „капанчетата“ на условието на задачата и провокирам също мислене - споделя Желязко Домбашов. Може да се каже, че моят девиз е: „Мисля, следователно преподавам“.

Опитът, натрупан през 26-те години учителски стаж, както и непрестанните усилия за самообразование са неговите ИСТИНСКИ ОПОРНИ ТО-

ЧКИ.

От първия работен ден, та до днес г-н Домбашов развива и обогатява знанията си чрез многостранна извънкласна дейност - школи, кръжоци, курсове. Негови ученици са печелили престижни места в регионални и национални прегледи, олимпиади, курсове. Определено може да се твърди, че той е от неколцината учители в Смолянския край с първи и втори клас - квалификация, достойно защитени чрез публикации с приносен характер. Той обаче не парадирва със заслугите си в родното образование, а продължава неотстъпно учителската си мисия. Удоволетворява го усещането, че неговата математическа проникновеност и аналитична мисъл се прераждат у младите, подпомагайки избуяването на свежи дарования. Така

Каквито и бури да му поднесе животът, Желязко Домбашов е здраво вкоренен в „темелите“ на Райковската гимназия, та изкореняването е невъзможно. Дори да се появи мениджър от частно училище, с предложение за примамлива плата, той едва ли би изоставил училището, което го формира не само като учител, а и като ЛИЧНОСТ.

МОСТЪТ МЕЖДУ МИНАЛО, НАСТОЯЩЕ И БЪДЕЩЕ

е здраво бетонирани и никакви „взривове“ не могат да го разрушат.

Учениците, които са преминали през „ръцете“ му, са трудноизброимо ято. Още повече, че днес се множат в геометрична прогресия, привлечени от високия имидж на преподавателя. Но въпросът не е в количеството, а в качеството. Не са малко и младите хора, оставили човешка тръпка у учителя. Затова г-н Домбашов е категоричен: обогатяването е в две посоки. На везните се измерва даденото, но и полученото. Е, има и деца, които дилпят стотачки пред очите на съучениците си, гледайки непукистки на задачите, но за щастие са по-малко в сравнение с жадните за знания ученици - успокоява сам себе си преподавателят.

Сийка КЕТЕВА